

3893 2den. Beh. af Finantslovf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3894

de Betingelser, men de og de Skove kunne ikke sælges. Som jeg for yttrede, har jeg nogen Betænkelse ved dette Skovsalg. Der som vi endda her i Landet havde Penge mænd, der havde særlig Lyst til at være Skoveiere, vilde min Frygt gaafe vist snarere forsvinde, men hvis f. Ex. enhver tydfst Hestpranger, enhver lybfst Spækhøker eller enhver hamborgf Støde, der maatte finde Behag i at være Skoveter her i Danmark, kunde kjøbe Skovstrækninger og faa Ret til at indrette Driftsmaaden efter sin Anskuelse, selv om de ere solgte med Fredskovforpligtelse, saa at han f. Ex. ikke var forpligtet til at lade skove, og saaledes at en saadan tydfst Skoveier havde Lov til at forbyde Udgang for Folk til at tage sig en Skovtur, Noget, som dog Enhver sætter Pris paa om Sommeren, saa vilde jeg finde det meget uheldigt. Disse Betæneligheder har jeg ikke villet undlade at fremhæve med Hensyn til en altfor vidt dreven Hugning og med Hensyn til Salg af Statsskovene, medmindre det sker efter en nøie overveiet og begrændset Plan. — Der er endnu et lokalt Spørgsmaal, hvortil jeg skal gjøre nogle Bemærkninger. Udvalget har nemlig atter henledet den høitærede Ministers Opmærksomhed paa en eventuel Opæffning af Skov i Egnen ved Tidsvilde. Da jeg ifjor talte om dette Spørgsmaal, gjorde jeg mig skyldig i en Feiltagelse med Hensyn til et Detailpunkt, og da jeg af et æret Medlem er bleven opfordret til at berigtige dette, vil jeg tillade mig at fremkomme med en Berigtigelse. Saavidt jeg mindes, opgav jeg nemlig Jordprisen saaledes, at simpel Jord skulde koste 100 Rd. pr. Tønde Land, men dette maa jeg nu berigtige til 50 Rd. pr. Tønde Land foruden Omkostningerne. Dette er jo kun et underordnet Spørgsmaal, men jeg har dog anset det for min Pligt at anføre det, om ikke af anden Grund, saa for at undgaa Berigtigelse fra Andre i saa Henseende. Selve Tanken om at beplante Egnen ved Tidsvilde kan jeg paa ingen Maade have Noget mod. Det vilde være et overordentligt

stort Gode for vor Egn, hvis vi fik Skov der; men, mine Herrer, det er en Illusion at tro, at vi ere istand til at flytte nogle af Danmarks Bøgeskove ud paa den Egn. Det Hele, vi kunne opnaa, er noget forktøblet Gran- eller Fyrreskov, der vel kan have stor Betydning for den omliggende Egn, men som aldrig vil være istand til at forrente den Kapital, som vil medgaa til at kjøbe Jord for og beplante den. Den Skov, som der vil blive, vil i Tiden saa at sige intet Overflud kunne give, naar alle Omkostninger fra regnes. Paa den anden Side har jeg imidlertid ikke Noget imod, at man solgte en eller anden Skovstrækning, som multgvis kunde være passende til Agerjord, og derefter foretog en saadan Beplantning, som kunde blive til Gavn for Egnen og Agerbruget og Forholdene i det Hele, men jeg kan ikke undlade at hævde som min bestemte Overbevisning, at det er umuligt at faa nogen frodig Bøgeskov paa den Egn, og endelig kunde det jo heller ikke ske uden efter en omhyggelig Overveielse af, hvorvidt det kunde betale sig at kjøbe Jord derude og beplante den med Skov. Disse Skovstrækninger ved Tidsvilde vil det efter min Mening ikke være muligt nogensinde at faa afhændede til Private, thi det Høieste, man kan vente sig af dem, er vistnok, saaledes som Forholdene nu ere, at de kunne betale en billig Administration. — Skjøndt det kunde siges ikke gaafe at henhøre under denne Sag, kunde jeg dog have Lyst til at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Administrationen, da det jo væsentligt er Administrationen, der gjør, at Driften af vore Statsskove koster saameget. Jeg beklager, at vi ikke atter iaar have faaet forelagt det Lovforslag, som tidligere har været forelagt, men dengang ikke blev vedtaget, om Skovembedsmændenes Lønning. Jeg tror nok, at der kunde spares Noget paa Administrationen, og navnlig er det min Overbevisning, at de Overførsterembeder, som vi nu for Tiden have, kunde inddrages, ligesom jeg ogsaa tror, at